

מתנות קטנות לחיים

חדש ומרגש:

הגב' רחל הבר תה' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר צ"ל בפרק יומן מחייו ארוכי המעש

[1]

שלוי, ש Kapoor מאוד שמעתי את הבשורה, החול להפסיק. אין לי עניינים עם הנסתורות אבל יכולתי ממש לראות אותו, את בעלי, אדם שמעולם לא ראה את עצמו רק את הכלל, רואה את מואזינים גדולים בהם מונח הוא ומולו חצי עולם. יכולתי לראות איך אין לו אפילו התלבטויות. בשמחה גדולה הוא אמר

'ריבונו של עולם, קח אותי', רחל', אמרתי לעצמי, 'אוורך כל החיים היה איתך. בניסיונות, בקושי, בשמחה וגם בסבל. תמיד היהים ייחד. תהיי איתך גם עכší, גם

בשמחה/השתדרתי. ועל מה שקרה בלולו, ועוד מתנות שקיבלה

לחים, בע"ה בשבועות הבאים

אנשים אמיצים באמצע בדוח

לפני זמן מה נקראתי למסור הרצה בפני אסירות. אז, שהגענו מעולם עכור, רצוי להטעור קצת, ואני בקשי לפתח להן צוהר לעולמה כסום של הנtiny. לאחר הרצה השאתי ששאלו אותי על עצמי ועל החיים חשבתי שיאלו אותי על עכší ועל החיים שלי, על דבריהם שאני עושה ודברים שעשה בעלי, אבל השאלה הרשונה שנשאלתי הייתה: 'וואלה, הרובנית, גם אני יכולה תתרום כליה?'

התרגשתי. מי עמוק ישראלי. נשמה יודית ישבת בכלא. קל לנחש שהחמים מארוחיה אינם מרגניים במיניהם, אבל אם רק תארו לה טיפה מאור הנtiny. השלהבת שבת תתקתק. היא רוצה לתרום גם, אפשר?

או נכון שבעלאי אי אפשר לתרום. נכון שאני גם מבקשת מכל מי שרוצה להתנדב ולתרום חיים להמתין, לראות שהוא שלם עם עצמו ורק אחר כך לנצח בדרך של הבדיקות והפרוזדורות, אבל כל זה לא מנע מני להתרגש עד דמעות עם האישה המיוודת הזאת. אמרתי לה בפה מלא: 'תבורכי תבורכי על הרוץן לרוצאות לפחות, כי כמו שהיא שונר על פי בעלי - אין דבר העומד בפני הרצתן. אין מה שמנע

אם תהילים לא אקרא עבורי, מה כן? בכת אחת הגעה לי האהרה. אמרתי לעצמי אני יודעת מה עשה עכší, את מה שבעל עשה כל החיים כאשר הגעה לפתחו התמודדות כלשהו - אטרכו באין עוד מלבדו. עצמתי עניינים, מיקדתי את המחשבות וחורתן אין עוד מלבדו. אין עוד מלבדו!! ריבונו של עולם, מה שהיא עשו, لأن שאותה לוקח את הניסיון הזה ומה שתחליט לעשות - אם להשיר אותו ואם לחתה, אין עוד מלבדו. אתה מלך העולם, ואני מאמין שהכל מאייך והכל מוחשך. אין עוד מלבדו!

ארבעים דקות דקוט התרכזתי במחשבות האלו. ארבעים דקות של החוויה שללא צלה, ארבעים דקות של חמצן נקי עבורי בתוך הכאב והבלגן. ארבעים דקות של מתנת חיים. אנשים שואלים אותו איך יכולתי להתמודד ומה נתן לי את הכוח להיות חזקה כל כך באוטם רגעים, אני יודעת, הוה לי מורה דרך עקיי מאוד מואוד. הוא השادر לי צואות רבות לכל תחומי החיים, ואת הצוואה הראשונה שלו מימיishi עוד כשהוא היה בעולם. אין עוד מלבדו. מה שהחזיק אותו החזיק גם אותו. גם בשעת הקרייעה.

כאשר קיבלתי את הטלפון ובו הודעה הסופית כבר היהת בתוכי השלמה פנימית. ריבונו של עולם, אנחנו מקבלים בהכנענו גמורה את מה שהיא עשו וודעים שאין כאן טעות. אם החלטת לחתה אותו אליך, זה ריה בחשבון. אגב, עם כל שמנת החודשים שהלפו מוא ולמרות החסר שאינו נתפס ואני מأهلת לכולן שלא תביבנה לעולם, מעולם לא עלתה כי שאלה. אין עוד מלבדו ואני מקבלת על עצמי את הדין באהבה.

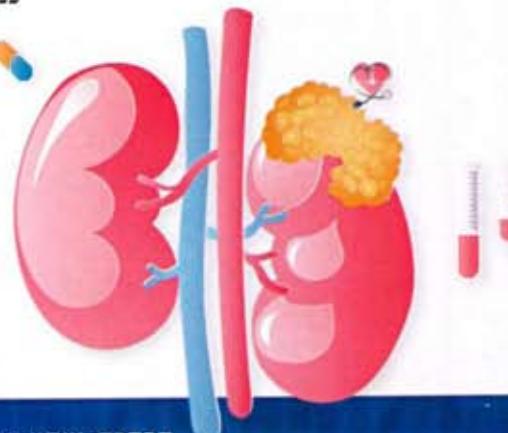
כמה ימים לאחר מכן, כאשר אני עדיין ישבת שבעה במצב קורונה, הטלפון צלצל. הרבענית קולודצקי הייתה על הקו. רחל', היא אמרה וקורלה ספוג צער. בכת אחת התפרץ גם הכאב שלי. רחל, מrown אבא שליט' א' שמע על מה שקרה, היה לו צער גדול מאוד והוא אמר: 'חצי עולם ניצל בוכחות'. אני רוצה שתדע את זה.' הלב

ל'בנין תש"פ בעשר וחצי בערב הטלפון צלצל. האחות ביקשה להודיע שיש שיפור נוסף. בעלי אומנם מושפע ממחלקת קורונה ולכן יכולים לראות את המצב בעיניים, אבל ריא רוצה לעדכן. המצב מתיצב. הרשות מרחפת בענן ורוד של אווש. יש תקווה. בשלושת הימים האחרונים קיבלנו עדכונים שוטפים על הטבת המצב וعصיו שיפור כה... הריאות מאווררות, המחלת נסיגת, המחלת מתיצב, רוצים לנתק אותו ממכשיר ההנשמה כבר ביום ראשון. הוודו לה' חסdo. התחלתי להתלבט אם להוציא הودעה לציבור, על מנת שככל האנשים שקוראים שער שמים עכירינו ידעו שיש תקווה. עליינו על מסלול הבראה.

החלתי להמתין. אראה שבאמת מתתקים את המכשירים ואו אודיע. עשרים דקות עבורי. עד שקיבלו את הטלפון הבא. שוב מצלצלים מהדסה? מוזר, מה יכול ל��ות?

"גברת הבר", קולה של האחות היה לחוץ וליבני נבא לי שורות. "גברת הבר אנחנו עורכים עכשו החיה לבעלך. קרייסט מערכות פתאומית".

הקו נתק וANI צנחה על היבס הקרוב רועדת בily שליטה. מה אני עשו עכשו; פותחת תחילים מימיין או משמאלי, לפניי או מהחור? מה קורה? מה אני צריכה לעשות? איפה אתה שתגידי לי בקהל השקט מה נכון לעשות עכשו ואיך? הרגשות שעני היהתי מובלבל והלומות הלם. הרשות שעני לא מסוגלת לקרוא עכשו, ובלי לקרוא, אך אומר תחילים? בעיל במצב קרייטי, ואני,

הבהיר: עיתון קטיפה הוא שפנה לנברת הבר בבקשת להעלוות על הכותב מקורות החיים של בעלך ז'ל. אין בנסיבות כל עידוד או קריאה לתروم לארכון, להצטרכ לשורותיו או לתרום כליה.